

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 lipca 2002 r.

w sprawie wynalazków i wzorów użytkowych dotyczących obronności lub bezpieczeństwa Państwa.

Na podstawie art. 61 oraz art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. — Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 508 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 108, poz. 945 i Nr 113, poz. 983) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje wynalazków i wzorów użytkowych dotyczących obronności lub bezpieczeństwa Państwa,
- 2) tryb postępowania z wynalazkami i wzorami użytkowymi dotyczącymi obronności lub bezpieczeństwa Państwa

— zarówno przed stwierdzeniem przez właściwy organ, czy są to wynalazki lub wzory użytkowe tajne, jak też po wydaniu postanowienia o ich tajności.

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o ustawie — rozumie się przez to ustawę z dnia 30 czerwca 2000 r. — Prawo własności przemysłowej.

§ 2. 1. Wynalazkami dotyczącymi obronności lub bezpieczeństwa Państwa są w szczególności rozwiązania w zakresie:

- 1) broni, amunicji, materiałów wybuchowych lub środków przymusu bezpośredniego,
- 2) urządzeń celowniczych, obserwacyjnych i dalmierczych stosowanych w sprzęcie bojowym,
- 3) bojowych pojazdów mechanicznych, samolotów, śmigłowców i okrętów wojennych,

- 4) środków wykrywania i niszczenia min morskich i lądowych,
- 5) środków i metod maskowania sprzętu bojowego oraz wykrywania zamaskowanego sprzętu,
- 6) środków przeprawowych i desantowych,
- 7) umocnień i schronów bojowych,
- 8) obiektów infrastruktury transportu,
- 9) systemów obrony przeciwlotniczej i przeciwrakietowej,
- 10) środków i sposobów dowodzenia wojskami,
- 11) środków specjalnych informatyki, komunikacji i transportu lądowego, powietrznego lub wodnego, mających zastosowanie w działaniach bojowych lub przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych,
- 12) sposobów przeciwdziałania dywersji radioelektronicznej,
- 13) środków wykrywania i pomiarów skażeń promieniotwórczych, chemicznych i mikrobiologicznych,
- 14) specjalnych środków łączności przewodowej i bezprzewodowej,
- 15) specjalnych środków technicznych, wyposażenia i sprzętu stosowanych przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych,
- 16) ochrony informacji niejawnych.

2. Wynalazki, o których mowa w ust. 1, mogą być wynalazkami tajnymi.

§ 3. 1. Osoba, której zgodnie z ustawą służy prawo do uzyskania patentu na wynalazek, jeżeli został on dokonany przez obywatela polskiego i dotyczy obronności lub bezpieczeństwa Państwa, może zawiadomić o jego dokonaniu, odpowiednio ze względu na przedmiot wynalazku, Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera opis techniczny wynalazku oraz informację, czy został on zgłoszony w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej, zwanym dalej „Urzędem Patentowym”.

3. Jeżeli organ, o którym mowa w ust. 1, do którego skierowano zawiadomienie, jest niewłaściwy w sprawie, niezwłocznie przekazuje je do organu właściwego oraz informuje osobę, która złożyła zawiadomienie, o tym przekazaniu.

§ 4. Organ, do którego zgodnie z właściwością wpłynęło zawiadomienie, o którym mowa w § 3, zwany dalej „organem uprawnionym”, dokonuje oceny dokonanego wynalazku i wydaje postanowienie, z za-

strzeżeniem § 7 ust. 1—3, o jego tajności lub informuje osobę, która zawiadomienie złożyła, że nie uznaje go za tajny.

§ 5. 1. Do zgłoszenia wynalazku tajnego dokonanego w Urzędzie Patentowym przez organ uprawniony, w celu zastrzeżenia pierwszeństwa do uzyskania patentu, dołącza się postanowienie, o którym mowa w § 4.

2. Zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, nadaje się kolejny numer według ewidencji zgłoszeń wynalazków dokonanych w Urzędzie Patentowym w celu zastrzeżenia pierwszeństwa do uzyskania patentu. Zgłoszenie podlega tylko formalnemu sprawdzeniu kompletności i ustaleniu daty zgłoszenia.

3. O dokonaniu wpisu zgłoszenia do ewidencji, o której mowa w ust. 2, i o ustalonej dacie zgłoszenia zawiadamia się niezwłocznie zgłaszającego, podając numer ewidencyjny i datę zgłoszenia.

§ 6. 1. Do zgłoszenia wynalazku dokonanego w Urzędzie Patentowym, w celu zastrzeżenia pierwszeństwa do uzyskania patentu, przez inną niż organ uprawniony osobę, przepisy § 5 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Urząd Patentowy przesyła właściwemu organowi kopię podania wraz z opisem zgłoszeniowym wynalazku w celu rozpatrzenia. Przepisy § 3 ust. 3 i § 4 stosuje się odpowiednio.

§ 7. 1. Postanowienie o uznaniu wynalazku za tajny, jeżeli dotyczy zgłoszenia dokonanego wcześniej w Urzędzie Patentowym przez inną niż organ uprawniony osobę, zawiera stwierdzenie, że dotyczy ono tego zgłoszenia.

2. Stwierdzenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się również wtedy, gdy organ uprawniony wycofuje dotychczasowe zgłoszenie i dokonuje innego zgłoszenia w celu zastrzeżenia pierwszeństwa do uzyskania patentu.

3. Zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, nadaje się kolejny numer według ewidencji, o której mowa w § 5 ust. 2, nawet jeżeli posiada ono już numer nadany zgodnie z art. 41 ust. 1 ustawy. Przepis § 5 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 8. 1. Jeżeli wynalazek, będący przedmiotem zgłoszenia, o którym mowa w § 6, nie został uznany za tajny, zgłaszający składa wniosek o udzielenie patentu na wynalazek albo wycofuje to zgłoszenie.

2. Jeżeli w terminie wyznaczonym przez Urząd Patentowy zgłaszający nie złoży wniosku, o którym mowa w ust. 1, ani nie wycofa tego zgłoszenia, Urząd Patentowy uznaje zgłoszenie, dokonane w celu zastrzeżenia pierwszeństwa do uzyskania patentu, za wycofane i umarza postępowanie.

§ 9. Dokonanie zgłoszenia wynalazku na podstawie art. 58 ustawy nie stanowi przeszkody dla dokonania ponownego zgłoszenia tego samego wynalazku na tej samej podstawie w późniejszym terminie, w szczególności przed upływem okresów, o których mowa w art. 60 ust. 1. Do zgłoszenia mogą być wprowadzane uzupełnienia i poprawki na zasadach określonych w art. 37 ustawy.

§ 10. 1. Organ uprawniony może złożyć w Urzędzie Patentowym wniosek o wszczęcie lub wznowienie postępowania w sprawie udzielenia patentu, jeżeli uzna, że wynalazek, będący przedmiotem zgłoszenia dokonanego na podstawie art. 58 ustawy, przestał być wynalazkiem tajnym. Do wniosku dołącza się postanowienie, o którym mowa w art. 60 ust. 1 ustawy.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli zgłoszenie wynalazku dokonane na podstawie art. 58 ustawy może być dowodem w sprawie odmowy udzielenia bądź w sprawie o unieważnienie patentu na wynalazek zgłoszony w Urzędzie Patentowym przez osobę trzecią.

3. W przypadku dokonania kilku zgłoszeń tych samych wynalazków, zgodnie z § 9, wniosek i postanowienie, o których mowa w ust. 1, może dotyczyć tylko jednego, określonego zgłoszenia.

§ 11. 1. Zgłoszenie będące przedmiotem rozpatrywania przez Urząd Patentowy na podstawie wniosku, o którym mowa w § 10 ust. 1, otrzymuje kolejny numer zgodnie z art. 41 ust. 1 ustawy, chyba że numer taki został już nadany w momencie zgłoszenia.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, podlega rozpatrzeniu przez Urząd Patentowy, jeżeli została lub zostanie wniesiona opłata przewidziana dla zgłoszeń o udzielenie patentu.

§ 12. 1. Do wynalazków, o których mowa w umowie o wzajemnej ochronie tajemnicy wynalazków dotyczących obronności, w przypadku których zostały złożone wnioski o udzielenie patentów, sporządzonej w Paryżu dnia 21 września 1960 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 64, poz. 744), będących przedmiotem zgłoszenia pochodzącego z państwa należącego do Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego, któremu rząd takiego państwa nadał klauzulę tajności, przepisy § 5 ust. 2 i 3 oraz § 9—11 stosuje się odpowiednio.

2. O dokonaniu zgłoszenia wynalazku, o którym mowa w ust. 1, Urząd Patentowy zawiadamia Ministra Obrony Narodowej i przesyła mu kopię zgłoszenia.

3. W razie potrzeby Minister Obrony Narodowej:

- 1) uzyskuje od osoby, która zgłosiła w Urzędzie Patentowym wynalazek, o którym mowa w ust. 1, zrzeczenie się roszczeń od Skarbu Państwa z tytułu rekompensaty za utratę wynalazku oraz o naprawienie szkody wynikłej z utajnienia tego wynalazku,

- 2) informuje właściwe organy państwa należącego do Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego, w razie zaistnienia przypadku określonego w § 10 ust. 2, o czynnościach, jakie mogą być podjęte zgodnie z § 10 ust. 1.

§ 13. 1. Wzorami użytkowymi dotyczącymi obronności lub bezpieczeństwa Państwa są w szczególności rozwiązania w zakresie:

- 1) broni, amunicji, materiałów wybuchowych lub środków przymusu bezpośredniego,
- 2) urządzeń celowniczych, obserwacyjnych i dalmierczych stosowanych w sprzęcie bojowym,
- 3) bojowych pojazdów mechanicznych, samolotów, śmigłowców i okrętów wojennych,
- 4) środków wykrywania i niszczenia min morskich i lądowych,
- 5) środków maskowania sprzętu bojowego oraz wykrywania zamaskowanego sprzętu,
- 6) środków przeprawowych i desantowych,
- 7) umocnień i schronów bojowych,
- 8) obiektów infrastruktury transportu,
- 9) systemów obrony przeciwlotniczej i przeciwrakietowej,
- 10) środków dowodzenia wojskami,
- 11) środków specjalnych informatyki, komunikacji i transportu lądowego, powietrznego lub wodnego, mających zastosowanie w działaniach bojowych lub przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych,
- 12) środków przeciwdziałania dywersji radioelektronicznej,
- 13) środków wykrywania i pomiarów skażeń promieniotwórczych, chemicznych i mikrobiologicznych,
- 14) specjalnych środków łączności przewodowej i bezprzewodowej,
- 15) specjalnych środków technicznych, wyposażenia i sprzętu stosowanych przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych,
- 16) ochrony informacji niejawnych.

2. Wzory użytkowe, o których mowa w ust. 1, mogą być wzorami użytkowymi tajnymi.

§ 14. Przepisy § 3—12 stosuje się odpowiednio do wzorów użytkowych.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*